

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Dissertatio Exegetico-Critica Exhibens Vindicias
Integritatis S. Scripturae Qvo Ad Locvm Vexatissimvm 2.
Chron. XXII, 1.2 De Annis Ahasiae**

Consentiente Venerando Theologorum Ordine - A. D. X. Decembris A. R. S.
MDCCI ... Pro Loco Professionis Theologicae Ordinario Pvblice Defendet

Lilienthal, Theodor Christoph Lilienthal, Theodor Christoph

Regiomonti, MDCCL

VD18 90565665

§. XIX.

urn:nbn:de:gbv:45:1-15091

ipsi Absalomo assignari nequeunt, qui neque tot annorum filius vocatur, quemadmodum Achasia in nostro loco.

(*) Quadraginta facile anni elapsi sunt, a prima Davidis unctioe usque ad Absalomi rebellionem. Admodum iuuenis erat David, quum a Samuele ungeretur, 1. Sam. XVI, 11. 12. tantae tamen iam fortitudinis, ut leonem et usum occidere valeret, Cap. XVII, 34. sq. vnde Cap. XVI, 18. vocatur *valens robore et vir bellicosus*. Non igitur errabimus, si illum tunc XX. annos natum fuisse dicamus. Post perpeffas multas Sauli persecutiones, anno trigesimo aetatis Hebrone Rex constituitur. 2. Sam. II, 3. V, 3. Sed Absalom Hebrone natus, 1. Chron. III, 1. 2. matrimonium iam contraxerat, quum contra Parentem rebellaret, 2. Sam. XVIII, 18. adeoque circiter triginta annos natus fuit. His si addas decennium persecutionis Davidis, prodeunt anni XL. quorum sine dubio mentio fit, ad indicandam Absalomi impietatem, qui parentem regno priuare volebat, ad quod iam ante XL. annos ab ipso Deo ius obtinuerat.

§. XIX.

Quae restant argumenta, quibus sententiam de XLII. annis ab initio Regiae dignitatis familiae Amraeae computandis, ornare solent eius defensores; si dicendum quod res est, exigui sunt momenti. Quamdiu familia Amraea floruerit, quilibet cuius haec nosse interest, ex ipsa iam colligere potest Chronologia biblica, adeo ut superflua videatur aerae huius parum notabilis expressa mentio. Si vero etiam illam annotare voluisset Auctor libri Chronicorum; longe commodior fuisset locus, vbi interitum Iorami Israelitici nepotis Amraei eiusque in regno post Achabum successoris, commemorat; quam hic vbi de Achasia agit, qui tantum in linea materna ex domo Amri ortum traxit. Quamuis enim huius familiae impietatum imitator, et poenae confors fuerit; nullam tamen video consequentiam, quod ideo hac praecise occasione illius duratio indicari debuerit. Ut taceam, illam in ipso Achasia nondum exspirasse: floruit enim et post eius interitum in Athalia, Ioaso et Amazia. Fundamento praeterea caret assumptum, quod Athalia Achabi fuerit filia. Reuera enim, ut mox probabo, fuit filia Amri: hinc ex hac denominatione concludi nequit, in tota Scriptoris sacri narratione, adeoque et in XLII. annorum commemoratione, de familia Amri cogitandum esse. Tandem concedimus quidem, Iosaphatum Regis Israelis titulum gessisse, ob spem quam

quam fortassis concepit, de futura vtriusque regni combinatione. Sed conclusio inde elicitata non sequitur: nimirum eodem iure, quo regnum Israeliticum Iosaphato tribuitur, idem et Achasiae regnum tribui, adeoque huius in familia Amri florentis annos numerari posse. Nam ab illo demum tempore Reges Iudae simul Reges Israelis dici quodammodo poterant, quo regni haeres affinitatem cum familia Amri contraxit. Ipse vero Iosaphat Athaliam non duxit: affinitas enim cum domo Achabi cuius 2 Chron. XVIII. 1. mentio fit, talis fuit, per quam focer factus est התחתן לאחאב nimirum quum filio Ioram Achabi filiam in vxorem daret. Probabiliter tunc in pactis conjugalibus hoc quoque sancitum fuit, Reges Israelis et Iudae affinitate inter se iunctos, vtriusque regni titulum gerere posse. Sed ab illo tempore non XLII. sed vix XIV. anni elapsi sunt vsque ad initium regiminis Achasiae; adeo vt ob hanc rationem regnum Israeliticum XLII. annis in familia Amraea florens, nequaquam Achasiae attribui queat. Ne dicam, aliud prorsus esse Regem Israelis vocari; aliud filium tot annorum in regno suo. Si enim vel maxime Regnum Israelis, Achasiae regnum dici posset: hic tamen filius XLII. annorum in hoc regno appellandus non esset, quum non nisi ius remotum obtinuerit ad haereditatem regni, quod in aliis tamdiu durauit.

§. XX.

Ex dictis patet, quantis sententia quam nunc oppugnauimus, prematur difficultatibus; vnde mirum non est, plerosque illorum quibus placet, non sine formidine oppositi, et ex hac sola ratione eam defendere, quia nullam inuenerunt meliorem. Datur tamen melior nodi huius solutio, quae meo quidem iudicio, tantum non omnibus dubiis satisfacit, historiae sacrae rerumque circumstantiis conueniens, et ad tollendas alias sacri Codicis difficultates aptissima est. Nimirum statuimus, Achasiam filium fuisse adoptiuum, non solum Iorami, sed etiam Iosaphati. Si igitur anno aetatis XLII. regale solium conscendit, et ante XXII. retro annos a Iosaphato adoptatus est; optime consentiunt loca apparenter inter se pugnantia. Proprie enim annum egit quadragesimum secundum, quum regnare inciperet, 2 Chron. XXII. 2. Simul vero improprie XXII. annos natus fuit 2 Reg. VIII. 26. ob dictam adoptionem, per quam ante XXII. annos ad regnum quasi natus, spem illam successionis obtinuit, quam alias Regum filii per